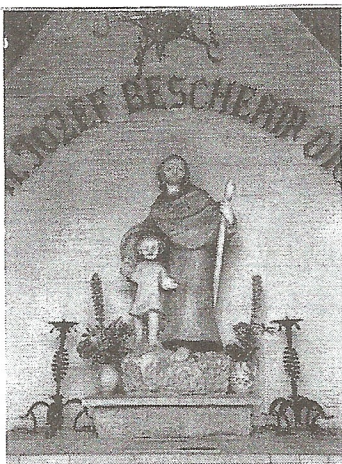

De prachtige vlag van de oud-strijders, welke werd gemaakt door de Zusters van het Arme Kind Jezus in Simpelveld.

De Rimburger kei

Het was in december 1940 toen de ex-militairen van Rimborg besloten een vereniging van oudstrijders op te richten. Daar men in verband met de bezetting niet in het openbaar kon optreden, bleef men onderling geregeld contact met elkaar houden. Na de bevrijding kon de vereniging eindelijk haar activiteiten ontplooiën. Deze bleven echter voorlopig beperkt tot het medewerking verlenen aan feesten en optochten. Op een vergadering in 1947 kwam een voorstel, dat, zo het mocht slagen, de vereniging in het middelpunt van de belangstelling zou plaatsen. Het voorstel kwam hierop neer, dat de oudstrijders de grote kei in het Rimborgerbos naar het dorp zouden transporteren. De bedoeling was om van de kei een oorlogsmonument te maken. De moed zonk de oudstrijders echter in de schoenen toen zij de grote steen eens van nabij gingen bekijken. Dit gevaarte, dat voor meer dan de helft onder de grond lag, naar het dorp verplaatsen was een onmogelijkheid. Toch wilde de vereniging iets doen. Nieuwe plannen werden ontworpen en een ervan vond algemeen instemming. Er werd besloten een kapelletje te bouwen uit dankbaarheid dat de Rimborgse militairen behouden uit de oorlog waren thuis gekeerd.

Het Sint Jozefbeeld, dat een ontwerp is van de Maastrichtse beeldhouwer Gène Wiertz.

Weggedrukt tegen de Duitse grens ligt Rimborg. Ondanks het feit, dat het omgeven is door het Nederlandse en Duitse mijngebied, heeft het zijn landelijk karakter behouden. Het Rimborgerbos is een stukje ongerept natuurschoon. Hier zoekt menige wandelaar verpozing en rust in de serene stilte die er heerst. In het midden van het bos staat een kapelletje, dat de devote rust nog verhoogt. Het is gebouwd door de oudstrijders van Rimborg uit dankbaarheid, dat na de oorlogsdagen in 1940 alle Rimborgse militairen behouden in hun dorp terugkeerden.

OUDSTRIJERS bouwder

De oud-strijders van Rimborg, die het devote kapelletje bouwden. Elf van hen zijn werkzaam op Laura of Julia. V.l.n.r. F. Verreck (gepensionneerd instructeur Laura), A. Rohs (landbouwer), F. Dohmen (voorwerker-bankwerker Mechanische Werkplaats Julia), H. Wassen (machine-bankwerker Mechanische Werkplaats Julia), J. Toussaint (Mr. houwer Laura), J. Silvertand (Magazijn O.N. II), Th. Janssen de tegenwoordige koning (houwer Julia), A. Diederer (Chef Mechanische Werkplaats Julia), H. J. Somers (opperman Bouwafdeling Julia), Fr. Hermans (houwer Laura), L. Schrijen (houwer Julia), L. Hermans (houwer Julia), W. Fouwels (perser Briketfabriek Laura).

Een flink karwei

De plaats waar het kapelletje zou komen te staan was gauw gevonden. In het bos, niet ver van de plaats waar de kei lag, bevond zich een heuvel. Besloten werd deze te verwijderen en op de vrijgekomen plek het kapelletje te bouwen. Deze plek was echter slechts te bereiken door een zeer dicht struikgewas. De Heer P. Reulings, nu gepensionneerd beambte van onze Maatschappij, kwam echter op zekere dag met de mededeling, dat hij een pad had aangelegd naar de bewuste plek. Hij had, met een grote bijl gepapend, een weg gebaand door het „oerwoud”. Dat dit werk menige zweetdruppel heeft gekost is begrijpelijk. Een groot bezwaar was dat men met praktisch geen geld moest beginnen. Een flinke portie goede wil en groot enthousiasme was het begin-kapitaal. Een grote steun was echter de medewerking van de verschillende in-

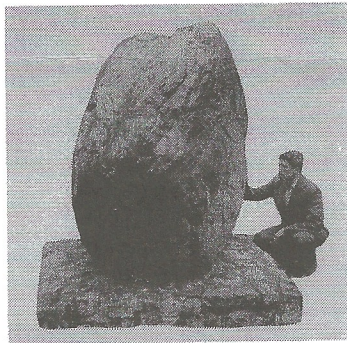
stanties. Zo gaf Laura & Vereeniging toestemming om de benodigde mijnstenen in de steenberg te zoeken. Bovendien leverde onze Onderneming het ijzer voor de betonning. De gemeente Ubach over Worms zorgde voor zand en kiezel. Al dit materiaal werd opgeslagen op honderd meter van de plaats waar het kapelletje moest komen. Verder konden de vrachtauto's, welke het materiaal vervoerden, niet komen. Geen nood. Bij een buizenfabriek in Brunssum leende men een lorrie en honderd meter smalspoor. Nadat dit was aangelegd, werd met behulp van een handlier het materiaal naar de plaats van bestemming getrokken.

„Vrije tijdsbesteding”

Toen deze voorbereidende werkzaamheden achter de rug waren, gingen de oudstrijders definitief aan de slag. Het was in april 1950. Gedachtig het spreekwoord „een goed be-

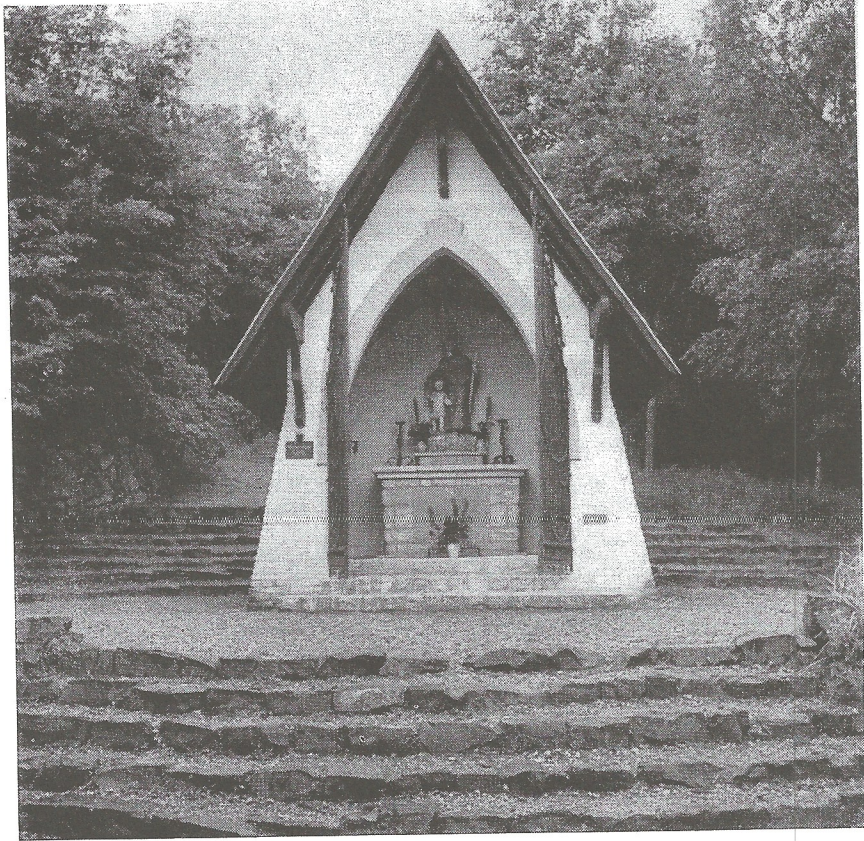
kapelletje

gin is het halve werk" namen zij een dag verlof en maakten een „sjech" van zes uur 's morgens tot negen uur 's avonds. Toen zij doodmoe naar huis gingen, hadden zij niet alleen de plek geegaliseerd, maar ook de fundamenteën voor de kapel reeds gestort. De eerste steenlegging werd verricht door de Heer Caspar Peters z.g., de oudste militair van Rimburch. De verdere bouw vorderde gestadig. Ieder vrij uurtje was bestemd voor de totstandkoming van de kapel. Men kon er dan ook dagelijks leden van de vereniging aantreffen. Pinksteren 1951 werd de kroon op het werk gezet en was het werk van ontelbare vrijwillige overuren, gereed. Onder grote belangstelling verrichtte Deken de Hesselle van Kerkrade de plechtige inzegening.

De kei, welke de aanleiding werd van de bouw van de kapel. Houwer Fr. Hermans van de Laura bekijkt nog eens vol aandacht het gevaarte.

Het kapelletje, dat een ontwerp is van de architect Buschouw, getuigt van degelijk werk. Het altaar is gemaakt van Kunradersteen, terwijl voor vloer en trappen Bochtolzersteen werd gebruikt. De Godslamp, de kandelaars en de letters boven het beeld zijn van smeedijzer en werden buiten werktijd in de werkplaats van de Julia klaargemaakt. Het beeld zelf is een werk van de Maastrichtse beeldhouwer Gène Wierds. Het fraaie hek werd vervaardigd door de Heer Knipper, baas smederij O.N. I te Heerlen. Met opzet plaatsen wij in dit artikel een foto van het dak van de kapel. Het wekt bij iedereen de indruk dat het een gewoon leistenen dak is. In werkelijkheid zijn het echter stukken van afgedankt transportband

dat de mijn ter beschikking stelde. Dagenlang zijn de oudstrijders bezig geweest met het snijden van deze unieke dakbedekking. De omgeving van het kapelletje werd door de vrijwillige bouwers eveneens onder handen genomen door het aanleggen van diverse wandelpaden. Waar vroeger een vrijwel onbegaanbaar voetpad lag, leidt nu een behoorlijke weg naar de kapel. In de onmiddellijke nabijheid ligt nu ook de Rimburcher kei, de steen waarmee de zaak eigenlijk begonnen was. Nadat de kapel klaar was, voelden de oudstrijders het als een ere-zaak ook dit zwaar karwei tot een goed einde te brengen. Na veel zwoegen werd het gevaarte – naar deskundige schatting 9.000 kg – blootgelegd en op een voetstuk geplaatst.

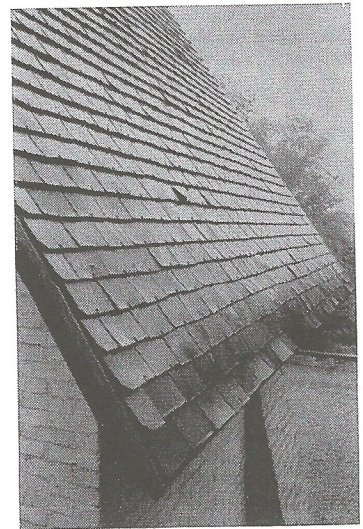
Jaarlijkse plechtigheden

Voor de parochianen van Rimburch is het vanzelfsprekend, dat zij bij hun wandelingen een bezoek brengen aan het kapelletje. Massaal is de opkomst bij de diverse plechtigheden, welke jaarlijks hier worden gehouden. In de maand Mei wordt een plechtige H. Mis opgedragen voor de gesneuvelde en slachtoffers van de oorlog 1940-1945, op 4 mei wordt de dodenherdenking gehouden. Indrukwekkend is ook de kaarsenprocessie welke telkenjare op 19 maart wordt gehouden. Hoezeer de dorpsgemeenschap in Rimburch nog leeft, blijkt wel hieruit dat, wanneer een inwoner in sterfgevaar verkeert, de mede-parochianen een bidweg naar de kapel maken.

De oudstrijders

De vereniging van oudstrijders is zeer nauw met onze onderneming verbonden. Van de vijftien leden werken er elf op Laura of Julia of hebben er gewerkt en zijn nu

gepensioneerd. Maandelijks komen zij bij elkaar in hun verenigingslokaal en organiseren er schietwedstrijden. Een maal per jaar wordt het koningsschieten gehouden. De tegenwoordige koning is de Heer Thei Janssen, in zijn dagelijks leven houwer op de mijn Julia. Dat de oudstrijders zich door het bouwen van deze kapel in Rimburch grote achtung hebben verworven, is begrijpelijk. Deze sympathie van de inwoners is wel de mooiste beloning voor het zware karwei, dat zij geheel vrijwillig hebben opgeknapt. Een karwei, waarvan de Heer F. Verreck, aan wie wij de gegevens voor dit verhaal ontlenden, zegt, dat het „geen druïpels maar emmers zweet heeft gekost”.

Het transportbanddak van de kapel. Een vernuftig idee van de oudstrijders

en h en U. maakte en gebruik van.
Pap en twee neven Frans en heij van tante heorie
werkten er aan.